

Jsme strážnými svých bratří a sester

Hošťálková 14.8.2022

Písně: 246, 714, 320, 420, 106

Čtení z písma: Ezechiel 3, 16-21 ; Abakuk 2, 1-4

Bratři a sestry dnes se budeme zamýšlet nad slovy povolávajícími proroka Ezechiele do služby. Bůh Ezechielovi, ale i nám říká, jak důležitá je tato služba, a jak je potřebná pro zdravý chod církve, sboru i nás samotných. Strážní jsou důležitou součástí služby ve sboru a církvi. Bez nich se prostě neobejdeme.

Kdo je to strážný? Je důležité si říci, kdo to vůbec strážný je. V té době to byli po lidsku řečeno vojáci, kteří stáli na hradbách a v bráně města a jejich úkolem bylo chránit město před nepřítelem, aby se nedostal dovnitř města. Jinými slovy měl chránit obyvatele města před nepřítelem. Tady je důležité zmínit ještě jiné osoby, které v bráně města byli. V bráně města seděli také starší toho města a jejich úkolem bylo soudit lid. Jinak řečeno řešit spory a problémy obyvatel města. A tady je problém. Někteří bratři a sestry si pletou strážného se soudcem. Myslí si, že je třeba své bratry napomínat a vést k pokání, a to za každou cenu. Že je to úkol a povinnost faráře a starších sboru. To je ale staví do role soudce. Pán Ježíš nikdy tuto úlohu nepřijímal. Vždyť řekl: „*Nepřišel jsem soudit tento lid, ale volat k pokání. Upozornit je, že jsou na špatné cestě, která nevede do Božího Království.*“ Tou druhou mýlkou je, že strážnými je farář a starší sboru. Do úkolu a odpovědnosti Bůh v Ježíši Kristu volá každého z nás. Strážnými jsme každý z nás.

Jaký je tedy úkol strážného? Když jsem nad tím přemýšlel tu mi došlo skrze upozornění Ducha Svatého, že tu nejde o strážného jak ho známe my, anebo jak o něm čteme v Bibli, ale že zde jde o strážného z duchovního pohledu. Strážný, který stojí na hradbách je už zbytečný. Boží nepřítel a lidský nepřítel je už uvnitř města, uvnitř Božího společenství, uvnitř tohoto světa. Je prostě mezi námi a koná své dílo, aby co nejvíc lidí svedl a oklamal. Prostě snaží se škodit lidem, aby nevěřili Bohu, že On je v Ježíši Kristu miluje a chce je zachránit. A křesťany skrze pokušení a nástrahy svést z té úzké cesty za Kristem. A tady je náš úkol strážných, abychom bděli nad svými bratry a sestrami a upozornili je na to, že Satan je oklamal, podvedl a svedl z té správné cesty za Bohem. Těmito svůdci a pokušiteli jsou jak lidé, tak tento svět. Nikdo z nás si nemůže být jist tím, že neklopýtne a nesejde z cesty za Kristem. Že ho Satan neoklame a nepodvede. Prostě nedokážeme být bdělí a pozorní, jsme jen lidé a ne stroje. Čas od času umdléváme a padáme. A tu je potřeba si říci, že můj bratr a sestra je mým andělem strážným, který mne upozorní, zvedne a přivede zpět na cestu za Kristem. Ani velikáni Bible toho nebyli uchráněni a měli své strážce. I apoštol Petr měl svého strážného apoštola Pavla. Dvakrát ve skutcích Pavel Petra upozorňuje, že dělá chyby. Jinými slovy rozdíl mezi bratřími, a to skrze obřízku. Podlehl tlaku svého okolí a potřeboval bratra v Kristu, který ho vždy upozornil na tento problém. Prostě jeden druhého potřebujeme jako svého strážného.

Vrátím se ještě k tomu, aby se naše upozorňování nestalo soudem. Aby tomu tak nebylo je zapotřebí, než jdeme někoho upozornit, jak říká Boží slovo modlit se za to. A nejen to, je třeba vyprosít si moudrost a lásku k tomuto bratru nebo sestře. Bez lásky to prostě

nejde, láska je v té chvíli velmi důležitá. Je třeba vidět, že Bůh tohoto člověka nechce odsoudit ale zachránit. Zároveň je důležité si vyprosit vedení Duchem Svatým a samotné slovo od Hospodina, abychom to nebyli my, kdo mluví ale Ježíš Kristus skrze Ducha Svatého, který nám vkládá ty správné slova, která mají být řečeny. Dále je třeba říct, že potřebujeme pověření od samotného Krista. A pokud jej nemáme, tak máme vyčkat až toto pověření dostaneme. Nestačí pověření od lidí, kteří mi říkají: „Běž a napomeň tohoto bratra nebo sestru.“ Jen Bůh ví, kdy je ta pravá chvíle, kdy srdce tohoto člověka je připravené, aby takovéto napomenutí přijal. Půjdeš-li v nepravý čas naděláš víc škody, než užitku a postavíš si bratra nebo sestru proti sobě a proti Bohu. K takovéto službě je třeba přistupovat opatrně a obezřetně. Ne bez modlitební přípravy.

Nejlíp to vyjadřuje prorok Abakuk (*Abakuk 2, 1-4*) - strážný, který stojí na hradbách ne aby chránil město, církev, sbor, ale který vyhlíží Boží hlas a pověření ke službě. Aby to nebyl on strážný, ale samotný Kristus. Strážný, který nemluví sám od sebe, ale z pověření samotného Krista. Zároveň máme trpělivě čekat, to pověření nemusí přijít ihned, ale může to trvat i delší dobu. Milan Michalík to kdysi ještě v mládeži vyjádřil slovy: „*Jen Satan spěchá. Hned to udělej, nečekej.*“

V tuto chvíli se s vámi chci podělit o osobní zkušenosti. Jako mládežník a učitel nedělní školy jsem se účastnil přednášky v Praze na téma: „*Jak nést Boží slovo dětem.*“ Jeli jsme mým autem a vyjížděli jsme již ve 2 hodiny v noci abychom tam dojeli včas. Zpátky jsme se vraceli po půlnoci, při zpáteční cestě po dálnici jsem najednou s hrůzou zjistil, že jedu po odstavném pruhu těsně kolem svodidel, a to skoro krokem – mikrospánek. Zastavil jsem a vystoupil jsem z auta, všichni ostatní spali. Tu se Petr Kamas probudil a říká: „*Jendo co se stalo, že stojíme?*“ Říkám: „*Měl jsem mikrospánek, málem jsem se nabourali.*“ Na to Petr: „*Tak všichni vstávat a bude se zpívat, aby Jenda nezaspal za volantem.*“ Co z toho plyne? Já jsem byl řidič, který nesl odpovědnost za osádku auta a osádka nesla od té chvíle odpovědnost za mne svým zpěvem, abych zůstal v bdělém stavu. Společenství je takovým autem, kde jedni to auto řídí a osádka má za úkol se za vedení modlit, aby vedení nezaspalo a jelo tím správným směrem. Jeden za druhého neseme odpovědnost. Nebude-li osádka bdít vedení usne a auto havaruje. Podíl na správné a bezpečné cestě máme všichni.

Druhá zkušenost je tato. Jako mladý a nezkušený starší jsem dostal od Pána slovo, že mám navštívit sousedku starší sestru. Pán ji chtěl sdělit své slovo. Neřekl co, ale že tam mám jít. Satan mne zahnal do kouta nečinnosti slovy: „*Vždyť jsi mladý a nezkušený. Co ji budeš říkat, nebude tě brát vážně.*“ A tak jsem váhal a čas plynul. Uběhl měsíc a já si konečně dodal odvahy a řekl jsem si: „*Až přijdu z práce hned tam zajdu.*“ Přišel jsem domů a rodiče mi říkají: „*Víš, co je nového? Naše sousedka dnes ráno zemřela.*“ Cítil jsem velikou vinu, Bůh mne něčím pověřil a já se nechal zastrašit tím zlým a váhal jsem. Svého Boha a Pána Ježíše jsem zklamal. Když ti Pán dá úkol neváhej a jdi, splň to, čím tě Bůh pověřuje. Nenech se oklamat tím, že to nezvládneš, On je s tebou a povede tě a dá ti sílu a své slovo.

Jako třetí zkušenost bych uvedl toto. Jednou jsem šel k Mirince Čablíkové na biblickou a měl jsem tam mít ten večer výklad. Spěchal jsem, šel jsem na poslední chvíli. Procházím kolem domu jedné rodiny a slyším v duchu hlas: „*Jdi a navštiv tuto sestru a řekni ji, že nemá chodit tam, kde se chystá jinak to bude pro ni znamenat smrt.*“ Říkám si: „*To jsem si asi vymyslel.*“ A spěchám, když půjdu přijdu pozdě a minul jsem tento dům. A znovu tichý hlas:

„Jestli tam hned nepůjdeš, tak ona zemře a její krev padne na tvou hlavu, budeš vinen její smrtí.“ Tu se mi vybavil příběh z mládí, který jsem vám vyprávěl. Už jsem neotálel a vrátil jsem se k domu této rodiny. Tato sestra, jak se ukázalo chtěla navštívit jedno společenství, kde před tím byla a kde se za ni modlili. V podstatě to tehdy dopadlo tak, že po té modlitbě se její problém nevyřešil, ale skončilo to hospitalizací v psychiatrické léčebně s těžkou depresí, kde zápasila mezi životem a smrtí, a až po třech měsících modliteb bratří a sester se z toho dostala. A teď znovu chtěla toto společenství navštívit. Já jsem to ale vůbec nevěděl, zjistil jsem to až když jsem ji řekl, co mi Pán pro ni dal. Ona to přijala jako Boží varování a nešla tam. Byla zachráněna od smrti, která by ji pravděpodobně čekala. Neváhejme, když nás Bůh něčím pověří.

Co říci závěrem? Boží slovo nás upozorňuje, abychom jeden druhému byli strážným. Abychom jeden druhého chránili a především, abychom se jeden za druhého modlili. Bůh v Ježíši Kristu nás velmi miluje a chce, abychom jeden za druhého nesli odpovědnost a navzájem se podpírali, povzbuzovali a jeden druhého upozorňovali, když klopýtáme a padáme. Máme se jeden za druhého modlit a podpírat se modlitbami na cestě za Kristem. Stojíme na hradbách jako strážný, který vyhlíží hlas živého Boha. Jdeme do shromáždění naslouchat člověku, anebo toužebně vyhlížet hlas Boží? K tomu nám dopomáhej Bůh v Ježíši Kristu a v Duchu Svatém.

Amen